

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22542

гр. София, 02.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20221110104402 по описа за 2022 година

Производството е по **чл.124 и сл. ГПК**.

Въпреки, че исковите по чл.344,ал.1,т.1 ,т.2 и т.3 КТ са сред изброените в чл.310,т.1 КТ, предявените иски не следва да бъде разгледани по реда на чл.310 –чл.317 ГПК, а **ПО ОБЩИЯ ИСКОВ РЕД**. В конкретния случай с оглед изричната разпоредба на **чл.310,ал.2 и ал.3 ГПК** не следва да бъде допускано бързо производство за разглеждането на исковите, предявени с исковата молба, вх. № 15779/ 28.01.2022г., тъй като то е *неприложимо* за тези иски , защото един от тях (искът по чл.86,ал.1 ЗЗД за законна мораторна лихва върху обезщетението по чл.225,ал.1 КТ за периода от предявяването на исковата молба до окончателното плащане) не е сред изброените в чл.310 ГПК и следователно подлежи на разглеждане по общия исков ред по чл.124 ГПК, който следва да бъде приложен за всички предявени иски. Претенцията за законна лихва по чл.86, ал.1 ЗЗД за периода от предявяването на исковата молба до окончателното плащане не е автоматична последица от предявяване на съответния осъдителен иск за главницата , а е самостоятелно искане (иск), който се разглежда само ако е изрично предявен (според процесуалната доктрина и според съдебната практика законната лихва се присъжда , само ако е изрично поискана от ищеца- б.с.). Процесуалният извод за самостоятелността на претенцията по чл.86,ал.1 ЗЗД за законна лихва не се променя поради факта , че с оглед спецификите на тази лихвена претенция не се изисква от ищеца уточняването ѝ по период и по размер при предявяването ѝ. По настоящото дело ищцата е предявила **самостоятелната претенция за законна лихва по чл.86,ал.1 ЗЗД върху обезщетението по чл.225,ал.1 КТ** за периода от подаването на исковата молба до окончателното плащане , но тъй като тази лихвена претенция не е сред изброените в чл.310, ал.1 ГПК иски, тя подлежи на разглеждане **по общия исков ред** , което според чл.310,ал.2 и ал.3 ГПК означава, че по общия исков ред следва да бъдат разгледани всички предявени иски , а не по реда на т.нар. бързо производство по чл.310 – чл.317 ГПК. Следва да се отбележи , че в конкретния случай в исковата молба няма предявено искане за разглеждане на делото по реда на т.нар. бързо производство по чл.310

и сл. ГПК.

Преписите от исковата молба и от приложенията към нея са връчени редовно на ответника видно от приложената призовка. В установения едномесечен срок ответникът е представил отговор на исковата молба.

СРС,68 състав следва да се произнесе по доказателствените искания на ищеца , предявени с исковата молба , и на ответника, предявени с отговора на исковата молба, както и по останалите въпроси , изброени в **чл. 140,ал.1 и ал.3 ГПК с определение по чл.140 ГПК** , а не с *разпореждане по чл.312 ,ал.1 ГПК*.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО съгласно **чл. 146,ал.1 ГПК** във връзка с **чл.312, ал.1, т.2 ГПК** :

1) обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (*чл.146,ал.1,т.1 ГПК*):

В исковата молба пълномощникът на **ищеца** М.Я. Миков твърди, че връчената на доверителя му на 30.11.2021г. заповед № РД 11-253/ 30.11.2021г. на изпълнителния директор на „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ”ЕАД, с която е прекратено трудовото му правоотношение на основание чл.328, ал.1,т.6 КТ поради липса на необходимото образование за длъжността ”специалист „Вътрешен контрол” в Централно управление на „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ” ЕАД, звено „Вътрешен одит” , което е висше-магистър „кономика, финанси, счетоводство и контрол”, липса на Сертификат „Вътрешен одитор в публичния сектор” и неспазване на нормативно установените изисквания съгласно чл.19,ал.2, т.3 и т.4 от Закона за вътрешния одит в публичния сектор , е незаконосъобразна поради следните причини : *немотивираност* ,тъй като „липсва конкретизация , яснота и пълнота относно посоченото основание за прекратяване на трудовото правоотношение;*неосъществяване на посоченото от работодателя уволнително основание*, защото към датата на уволнението на ищеца не е имало изменение на длъжнотната характеристика с въведени нови изисквания за заемане на длъжността , и *злоупотреба с правото на уволнение* от страна на работодателя, тъй като ищецът не е притежавал изискуемите образование и сертификат и при сключването на двата трудови договора и работодателят е знаел това , като с подписването на трудовите договора е дерогирал изискванията за образование и сертификат за същата длъжност.

Искането на ищеца към съда е да отмени заповедта за уволнението му, да го възстанови на заеманата преди това длъжност ”специалист „Вътрешен контрол” в Централно управление на „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ” ЕАД, звено „Вътрешен одит” и да осъди ответното дружество да ѝ заплати *обезщетение по чл.225, ал.1 КТ* за оставането му

без работа поради уволнението в размер на **12 600 лв** за периода от 30.11.2021г до 30.05.2022г., както и *законната лихва* по чл.86,ал.1 ЗЗД върху това обезщетение от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане.

Ответникът „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД оспорва изцяло предявените искове според изричното изявление на пълномощника му в депозирания отговор на исковата молба. Сочат се доводи, според които трудовото правоотношение с ищеца е прекратено поради липса на необходимото образование за длъжността „специалист „Вътрешен контрол“ в Централно управление на „НАПОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕАД, звено „Вътрешен одит“, което е висше-магистър „кономика, финанси, счетоводство и контрол“ и поради липса на Сертификат „Вътрешен одитор в публичния сектор“. Изтъква се, че тези изисквания са *нормативно установени в чл.19,ал.2, т.3 и т.4 от Закона за вътрешния одит в публичния сектор*, а според *Тълкувателно решение № 4/01.02.2021г. по тълк. дело № 4/2017г. на ВКС* „когато изискванията за образование и професионална квалификация са били нормативно установени, а работодателят констатира, че работникът или служителът не ги притежава, но след възникване на трудовото правоотношение, той може да се позове на чл.328,ал.1,т.6 КТ, тъй като упражнява правомощия в съответствие с изискванията на закона“, поради това „налице е основание за прекратяване на трудовия договор по чл.328, ал.1, т.6 КТ, когато при сключването му работникът или служителът не отговаря на въведението с нормативен акт изисквания за образование или професионална квалификация за изпълняваната работа“. Посочва се, че оспорваната уволнителна заповед е *мотивирана*.

Ответникът е предявил и **възражение за прихващане** на присъденото евентуално от съда обезщетение по чл.225,ал.1 КТ с изплатените от работодателя на ищеца обезщетение по чл.224,ал.1 КТ в размер на 2 320,69 лв и обезщетение по чл.220,ал.1 КТ в размер на 2 127,30 лв.

2) правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл.146, ал.1, т.2 ГПК):

При условията на обективно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени искове по **чл. 344,ал.1,т.1,т.2 и т.3 КТ** и претенция по **чл.86,ал.1 ЗЗД**.

Ответникът не претендира насрещни права срещу ищеца. Възраженията му целят да обосноват наличието и законосъобразното упражняване на правото му да прекрати едностранно трудовото правоотношение с ищеца на основание чл.238, ал.1, т.6, предл.1 КТ, както и възражение за прихващане.

3) права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал.1, т.3 ГПК):

Ответникът не оспорва *съществуването, съдържанието и прекратяването на трудовото правоотношение* между него и ищеца.

Никоя от страните не признава изрично по смисъла на чл.175 ГПК други правнорелевантни факти

4) обстоятелства, които не се нуждаят от доказване (чл.146, ал.1, т.4 ГПК във връзка с чл.155 ГПК и чл.154, ал.2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти , които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК , нито факти , за които да съществуват законови прумпции (чл.154,ал.2 ГПК).

5)разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл.146,ал.1, т.5 ГПК):

Ищецът следва да установи *съществуването* на трудово правоотношение с ответника и неговото *съдържание* (изпълнявана длъжност, размер на уговореното трудово възнаграждение и др.), както и *прекратяването* на трудовото правоотношение, а също и предявените с исковата молба *основания за незаконосъобразност* на оспорваната заповед за уволнение, както и *дължимостта* на претендираното обезщетение за *оставане без работа* след уволнението,

Ответникът следва да установи *законосъобразността* на уволнението.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.140,АЛ.3, ИЗР.2, ПРЕДЛ.2 ГПК ДА ИЗПОЛЗВАТ МЕДИАЦИЯ ИЛИ ДРУГИ СПОСОБИ ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ НА СПОРА.

ПРИЛАГА по делото депозирания от ответника отговор на исковата молба.

УКАЗВА на ищеца най-късно в откритото заседание да изрази становище с оглед **чл.143,ал.2 ГПК** по *твърденията* и по *исканията* на ответника, съдържащи се в депозирания от него отговор на исковата молба , респективно да предяви доказателствени искания във връзка с тези твърдения, ако счита за необходимо.

При неизпълнение на указанията правото на ищеца да изрази възражения и да предяви искания във връзка с отговора на исковата молба ще бъде преклудирано.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към исковата молба, описани в същата.

ПРИЕМА писмените доказателства , представени от ответника с отговора на исковата молба , описани в същия отговор.

ОТХВЪРЛЯ предявеното от ищеца с исковата молба искане по *чл.190 ГПК*, тъй като документите от личното трудово досие на ищеца са *неотносими* към предмета на делото.

НАСРОЧВА *открито съдебно заседание* на 23.11.2022г. от 11.00 ч., за когато да се призоват ищцата и ответника.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ на всяка от страните по делото *преписи* от настоящото определение.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ на ищеца и *преписи* от отговора на исковата молба и от приложенията към него.

Съдия при Софийски районен съд: _____